

Sygn. akt II K 533/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Magdaleny Buczyńskiej

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia 28 listopada 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

T. P. , s. A. i B. z d. S. , ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że :

W dniu 9 czerwca 2017 roku w msc. M. R. ,woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego T. P. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 09 czerwca 2017 roku w miejscowości M. R. , woj. (...) na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny samochód marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 0,51 mg/l , II badanie 0,53 mg/l , III badanie 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. P. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat ;
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu T. P. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 09 czerwca 2017 r. do dnia 28 listopada 2017 r.;
4. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego T. P. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
5. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego T. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 220 zł (dwieście dwadzieścia złotych) w tym opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

Orzeczenie sprostowano zgodnie z postanowieniem z dnia 8.12.2017 r.

Sygn. akt II K 533/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 czerwca 2017 roku około godziny 01.30. w miejscowości M. R. , woj. (...) na ul (...) poruszający się radiowozem oznakowanym patrol policji w składzie sierż. J. W. i post. A. P. zatrzymał do kontroli drogowej samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) . Pojazd ten poruszał się po ul. (...) w miejscowości M. R. w kierunku miejscowości Ł. .

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżony T. P. od którego wyczuwalna była woń alkoholu .

Oskarżony T. P. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem alco-blow z wynikiem pozytywnym . Następnie na miejscu interwencji oskarżony T. P. został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym A. i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 09 czerwca 2017 r. r. o godzinie 01:34 stężenie 0,51 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (k. 5-6) . Następnie oskarżony T. P. został przewieziony do KP w W. , gdzie został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 09 czerwca 2017 r. o godzinie 01:52 stężenie 0,53 mg/l alkoholu wydychanego powietrza , w drugiej próbie wykonanej w dniu 09 czerwca 2017 r. o godzinie 02:01 stężenie 0,53 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (k. 7-9) .

A. i (...) którymi wykonano badania , zaopatrzone były w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 6 i k. 8-9) .

T. P. ma ukończone 28 lat, jest kawalerem , posiada na utrzymaniu konkubinę i 1 dziecko , pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 2400 zł , nie był karany (k. 65) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonego T. P. (k. 20 i k. 67 v) , zeznań świadka J. W. (k. 22v i k. 68) , notatki urzędowej (k. 1) , kserokopii prawo jazdy (k. 3) , protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego (k. 5 i k. 7) , świadectwa wzorcowania (k. 6, k. 8-9) , postanowienia o zatrzymaniu prawo jazdy (k. 14) , karty karnej (k. 15, k. 65) i informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 66) .

T. P. stanął pod zarzutem , iż w dniu 9 czerwca 2017 roku w msc. M. R. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony T. P. podczas postępowania przygotowawczego i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 20 i k. 67 v) . Oskarżony wyjaśnił iż wieczorem w dniu 08 czerwca 2017 r. przed tym jak położył się spać wypił 3 piwa . Około godziny 01.00 w dniu 09 czerwca 2017 r. otrzymał telefon z pracy z prośbą , żeby przyjechał do pracy na godzinę 02:00 . Oskarżony stwierdził iż mimo wypitego wcześniej alkoholu czuł się dobrze , więc postanowił pojechać do pracy samochodem , dlatego wsiadł do samochodu i pojechał do pracy. W trakcie drogi do pracy został zatrzymany przez patrol policji (k. 20 i k. 67 v) .

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. P. jako jasnym , dokładnym i korespondującym z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z protokołem badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 5-6 i 7-9) oraz z zeznaniami świadka : J. W. (k. 22v i k. 68) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż z tych wyjaśnień oskarżonego T. P. wynika wprost iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn z art. 178a § 1 k.k. .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka J. W. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego . Fakt, że wymieniony wyżej świadek precyzyjnie określa zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Z zeznań świadka J. W. – funkcjonariusza policji z KP w W. wynika jaki przebieg miała kontrola drogowa w dniu 09 czerwca 2017 r. samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez oskarżonego T. P. . Z zeznań świadka J. W. wynika iż w dniu 09 czerwca 2017 r. około 01:30 gdy patrolował razem z post. A. P. rejon ul. (...) w miejscowości M. R. zauważyli samochód marki A. (...) o nr rej. (...) jadący w kierunku miejscowości Ł. , który zatrzymali do kontroli drogowej. Kierowcą tego samochodu okazał się być oskarżony T. P. od którego wyczuwalna była woń alkoholu. Oskarżony T. P. został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem alco-blow z wynikiem pozytywnym . Z dalszych zeznań świadka J. W. wynika iż następnie na miejscu interwencji oskarżony T. P. został przebadany A. I badanie 0,51 mg/l alkoholu wydychanego powietrza . Następnie oskarżony T. P. został przewieziony do KP w W. , gdzie został przebadany Alkometrem I badanie 0,53 mg/l , II badanie 0,53 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (k. 22v i k. 68) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołom badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 5-6 i 7-9), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony T. P. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 09 czerwca 2017 roku w miejscowości M. R. , woj. (...) na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny samochód marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 0,51 mg/l , II badanie 0,53 mg/l , III badanie 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony T. P. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm⁽³⁾ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony T. P. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami A. i (...) . Badania te wykazały , iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów

tj. w wysokości 0,53 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (I i II próba badania urządzeniem A.) (k. 7 i 8-9) . W konsekwencji należy przyjąć , iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości .

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony T. P. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym . Oskarżony T. P. kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) na ulicy (...) w miejscowości M. R. , woj. (...) – gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów , co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć , iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35) . W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości M. R. , woj. (...) po której oskarżony T. P. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) .

Należy wskazać iż oskarżony T. P. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał zarzucanego mu czynu (k. 20 i k. 67 v) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego T. P. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu T. P. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony T. P. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo , w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione) , a także innych uczestników ruchu drogowego , przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną .

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą przyjął fakt iż oskarżony T. P. nie był dotychczas karany (k. 65) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu T. P. karę grzywny 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczone wobec oskarżonego T. P. kara grzywny spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną .

Orzekając wobec oskarżonego T. P. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem , iż okres 3 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. Sąd na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu T. P. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 09 czerwca 2017 r. do dnia 28 listopada 2017 r..

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego T. P. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy

Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego T. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 220 zł (dwieście dwadzieścia złotych) w tym opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.